

۱۷۴ - ای طالب رضای الهی

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۱۷۴ - ای طالب رضای الهی

ای طالب رضای الهی، در این جهان فانی کسی را بقائی نه و نفسی را ثبات حیاتی نیست. عنقریب ملوک
ارض در بستر خاک بخسبند و مملوک نیز نجات نیابد کلّ در زیر این خیمه یک رنگ آیند نه مستمند ماند نه
ارجمند نه امیر ماند نه فقیر نه وزیر ماند و نه اسیر بینایان کور گردند و زندگان اسیر گور شوند. خوشا بحال
کسی که رضای الهی جوید و راه هدایت پوید و اسرار حقیقت گوید تا نفس آخر که خاتمه مطاف است فاتحه
الطاف گردد این شخص بزرگوار است و این جان پاک تابناک. پس شکر کن خدا را که ابواب جهانی باقی
گشود و نفوس را بنفس رحمانی کامرانی داد و ترا بشریعه هدی هدایت کرد و بموهبت عظمی دلالت فرمود تا
زندگی آسمانی یابی و از حیات ابدی نصیب بری.

ORIGINAL

AUDIO